

Justitsministeren (Alberti): Jeg er bange for, at der mulig er en Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlems Opfattelse og min. Naar det ærede Medlem spørger, om jeg mener, at der i al Almindelighed kan indrettes saadanne Rum for en enkelt Persons eller enkelt Families Urner, vil jeg dertil svare, at det maa selvfølgelig være et Rum, som kun er indrettet til dette Brug. Urnerne skulle f. Eks. ikke kunne stilles op paa en Hylde i en Dagligstue. Men naar der er et Rum, der udelukkende er bestemt til Optagelse af Askeurner, nærer jeg ingen Tvivl om, at Justitsministeren ifølge § 4 har Beføjelse til at meddele saadan Tilladelse, og jeg vil i paakommende Tilfælde heller ikke betænke mig paa at give en saadan.

Zahle: Det skal selvfølgelig være et Rum, der udelukkende er indrettet til saadan Brug. Det skulde i høj Grad glæde mig, om Justitsministeren har Ret i sin Fortolkning af § 4 i den gældende Lov, men jeg vilde dog hellere se Loven affattet saaledes, at der ikke kan være Tvivl om, at denne Opfattelse er rigtig.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alfred Christensen: Jeg foreslaar, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds har meddelt, at han her i Tinget ønsker at fremsætte Forslag til Lov om Løfteed udenfor Retten.

Det ærede Medlem har Ordet for at forelægge det anmeldte Lovforslag.

Sveistrup: Det lille Lovforslag, jeg hermed har den Ære at forelægge for det høje Ting, gaar ud paa at opfylde Religionsfrihedens Krav paa et Omraade, hvor dette hidtil ikke er sket Fyldest. Man vil imidlertid med Føje kunne spørge, hvorfor da Lovforslaget har et saa begrænset Om-

raade, som Tilfældet er, idet det ikke handler om Edsaflæggelse i Almindelighed, men kun om Løfteed udenfor Retten. Grunden hertil er den, at Spørgsmaalet om Formen for Edsaflæggelsen og om Varetagelsen af Religionsfrihedens Krav paa dette Omraade ligger udenfor Rammen af Lovforslaget om Rettens Pleje. Jeg har da ikke anset det for rigtig her at foreslaa andet end Anvendelse af Religionsfrihedens Princip paa det Omraade, som ikke berøres af Lovforslaget om Rettens Pleje.

Det, som dette Lovforslag kommer til at omhandle, bliver da navnlig de Eder, som foreskrives i Grundloven, Embedsed og Rigsdagsed, og den Vej, som Lovforslaget er gaaet for her at fyldestgøre Religionsfrihedens Krav, bestemmes ved Grundlovens Bud om, at der i saadanne Tilfælde skal aflægges Ed. Derved er det udelukket, at man ved almindelig Lov kan give Bestemmelse om en Forsikring, der kunde træde i Eds Sted med lige Virkning som Ed. Vil man paa dette Omraade fyldestgøre Religionsfrihedens Krav uden at gaa til en Grundlovsforandring; maa det ske ved, at der aabnes Adgang til Benyttelse af en Edsformular, der ikke indeholder eller forudsætter nogen Trosbekendelse. Det er da denne Vej, dette Lovforslag gaar, idet det siger, at den, der skal aflægge Løfteed udenfor Retten, er berettiget til at benytte Formen: „Det lover og sværger jeg paa Ære og Samvittighed“. Med andre Ord, naar der skal aflægges saadanne Løfteeder i Fremtiden, vil enhver sværgende have Valget mellem Benyttelsen af den hidtil brugelige religiøse Formular, altsaa med Tilføjelsen: „det lover og sværger jeg, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“, og denne ny Formel.

Der kunde tænkes, naar man vilde gaa til Lovændring paa dette Omraade, 3 forskellige Veje. Man kunde gaa den Vej at indføre en almindelig borgerlig Form for saadanne Edsaflæggelser. Man kunde dernæst gaa den Vej at stille den ny borgerlige Form og den gamle religiøse Form fuldstændig sideordnede. Endelig kunde man gaa den Vej kun at give Adgang til at anvende den borgerlige Form i saadanne Tilfælde, hvor det af religiøse Grunde — der maatte saa angives bestemte Grunde til, at vedkommende ikke med Føje kunde aflægge Eden efter den gamle Form — var ønskeligt at have en anden Formular. Jeg antager, at den Vej, man her er slaet ind paa, nemlig at give Valgfrihed mellem